♦ bloc-notes ♦

Cum se poate rezolva criza cluburilor mari

Câteva din marile noastre grupări, din grupările primei divizii naționale, sunt într'o manifestă criză. Și chiar dacă, pentru ochii lumei, frământările interne reușesc a fi acoperite, anumite manifestări, cari irup ca niște abcese, trădează situația de fapt.

Nu este cazul unei singure grupări. Nu este, măcar, cazul grupărilor dintr'o anumită regiune a țării.

In situația critică se vor afla cele două echipe sortite retrogradării din divizia A. — în eventualitatea (foarte probabilă, după informațiile noastre) că nu se va produce nici o modificare a formulei campionatului național — în plină criză se găsește gruparea clujeană Universitatea, căreia îi pleacă jucătorii. Nu mai puțin critică pare a fi situația uneia din cele două grupări timișorene.

Desigur, faptele pot fi desmințite. Vor fi poate. Cert este însă că criza nu va putea fi depășită.

Sau, dacă va fi, în nici un caz aceste grupări nu vor putea juca un rol de seamă în viața diviziei noastre naționale.

Nu trebuie să fim însă îngrijorați de soarta acestor grupări, obiectivi fiind, interesându-ne doar buna propășire a footballului nostru, trebuie să privim cu satisfacție chiar situația.

Poate că așa cluburile din acelaș oraș vor fi silite să fuzioneze, să formeze grupări puternice, cari să reprezinte global valoarea footballistică a unui oraș.

Dealtfel, noi prezentăm poate unic echipe de fiecare oraș provincial participant. Nici în Anglia, nici în Italia, nici în Franța, marile orașe nu au câte două cluburi mari. Există în fiecare oraș, un singur club mare și alte multe câteva mai mici, cari în fond nu sunt decât pepinierile clubului mare.

Ințelegem, e foarte dureros pentru un club de divizie, cu prestigiul și tradiția lui, să-și piardă existența într'o fuziune. Dar, mai devreme sau mai târziu aci va trebui să se ajungă.

Cine o va face mai de vreme, acela va fi mai folosit. Știu că între Ripensia și Chinezul sunt multe afinități și că într'o bună zi vom afla că secundul a devenit satelitul celui dintâiu. Știm, deasemeni, că între Crișana și C. A. O. au fost unele tratative de fuziune. Acelaș lucru technic să se întâmple la Cluj, la Arad și peste tot unde se poate.

Chiar și la București, unde faptul că avem 4 echipe în divizia A. împietează foarte mult asupra progresului footballului în metropola țării.

ION VORNIC

— Lasă-mă pe mine, că ci sunt mai frumos și aplauzele vor fi mai copioa se...,

O victorie într'un match de football este un lucru simplu. Chiar foarte simplu.

Este deajuns ca o echipă să fie mai bună decât echipa adversară, pentruca prima să câștige.

Dar — iată marea necunoscută a problemei!...—, cum să poată ajunge o echipă mai bună, decât echipele sale adversare?... Se cere pentru aceasta o întreagă strategie, pe care uneori, n'o pot rezolva nici antrenorii cu faimă europeană.

Pentru a veni în ajutorul grupărilor, cari țin să câștige absolut toate matchurile, vom divulga mai jos o strategie care a fost utilizată recent într'o localitate din Ardeal și care s'a soldat cu o victorie de proporții și de răsunet.

Nu este vorba de o strategie obișnuită. Să câștigi un arbitru, sau să cumperi un portar, este lucru ve- [illegible] inventiv (absolut inventiv), și verificat de d. dr. Ilie Lazăr, cunoscutul deputat sportiv ardelean.

*

De curând, d. dr. Ilie Lazăr a plecat într'un sat din județul său electoral. La Mănăștur.

In satele ardelene, footballul a prins rădăcini pe cari nimic nu le mai poate distruge. Se propagă cu o viteză record și prinde în vraja spectaculozității sale, din ce în ce mai mulți săteni.

In Dumineca vizitei d-lui deputat Ilie Lazăr la Mănăștur, echipa reprezentativă a satului acesta întâlnea pentru prima oară, într'un match de football, reprezentativa satului Lăpușna.

Match mare... Bine înțeles. Cu publicitate (s'a bătut toba... ca să afle toată lumea), cu pregătiri și cu festivități de ospitalitate protocolară.

Pentru a nu fi obosiți, lăpușnenii au venit la Mănăștur, în dimineața matchului. Iar mănășturenii, pentru a nu fi învinovățiți de inospitalitate, le-au pregătit o masă cu dimensiuni de banchet, la care au luat parte doar jucătorii lăpușneni.

Primul fel, pe lista de bucate, ciorbă. O ciorbă admirabilă, cu o impresionantă cantitate de verdețuri și-un gust acru, îmbietor.

— E teribilă!... s'au pronunțat jucătorii lăpușneni. Din ce e?...

— Din lobodă...

Și fiindcă era într'adevăr teribilă, toți jucătorii s'au servit cu repetiție. Câte două, sau trei farfurii...

*

După amiază, matchul. La Mănăștur, matchurile de football au un aspect de savuroasă originalitate.

Echipele apar în chiloți. O pudicitate exagerată impune jucătorilor mănăștureni ca peste chiloți să poarte un fel de fustanelă... Aspectul este pitoresc. Footballiști în fustanelă... Dar suplimentul acesta vestimentar este și foarte util. In special pentru por- [illegible] mingi, le prind în fustanelă.

Dar matchul Mănăștur—Lăpușna a prezentat un detaliu și mai pitoresc. După primele minute de joc, echipa oaspeților a început să se descompleteze.

Mai întâi, a eșit un fundaș. N'a fost lovit. A eșit, ca să spunem așa..., să iasă, și interesându-se grăbit:

— Unde este... toaleta?...

După acesta, a eșit un înaintaș. Tot grăbit, tot cu aceiaș deslinație și aceiași întrebare urgentă:

— Unde este... toaleta?...

Apoi, doi mijlocași lăpușneni au devenit indisponibili. In repriza doua, jumătate din reprezentativa Lăpușnei era pe teren, și jumătate pe... poziție.

In felul acesta, Mănășturul a câștigat matchul ușor.

Jucătorii din Lăpușna, nu-și explică înfrângerea.

Conducătorii mănăștureni, însă, râd și-acum, apreciind valoarea strategiei cu care au reușit să învingă reprezentativa Lăpușnei:

— Mare lucru este un banchet, înainte de match. Mai ales, când adversarul găsește excelentă o ciorbă cu efecte purgative...

Castor

8 IUNIE
sărbătoarea cea mare a tineretului

Ne găsim la o răscruce istorică. Popoarele lumii sunt prinse în cea mai crâncenă luptă de întrecere.

Toate domeniile vieții, nesfârșit câmp de operațiuni, sunt adânc brăzdate cruciș și curmeziș, pentru a scoate acea piatră filozofală care să însemne «puterea, victoria».

Prezentul interesează prea puțin. El este muchea de cuțit care desparte trecutul de viitor, e clipa care deapănă caerul acestui viitor.

In trecut găsim zăcămintele ce ne alimentează elanul, rădăcinile existenții noastre de aproape 2000 de ani.

Trecutul e pârghia cu ajutorul căreia putem răsturna stânca ce ne acoperă viitorul. Cu cât această pârghie, va fi mai puternică și mai rezistentă, cu atât ne vom asigura un loc mai sus, în misterioasa împărăție a zilei de mâine.

«Viitorul», e ținta spre care mintea își îndreaptă ascuțișul săgeților ei. Toate națiunile au înțeles că marea taină a puterii stă în pregătirea acestui viitor.

Generația de astăzi, aceea care a trecut prin rugul de sacrificii al războiului, rămâne un simbol al generozității cu care s'a dăruit idealului național. Ea simte nevoia de a-și asigura moștenirea, de a face să se cimenteze ceeace cu atâta jertfă a dobândit. Vrea cu alte cuvinte să aibă mulțumirea părintelui ce moare împăcat văzând în juru-i feciori plini de viață și hărnicie.

Aici stă justificarea unanimelor griji de pregătire și îndrumare a tineretului de pretutindeni, aici stă închisă taina atâtor scopuri de supremație ce sgudue bătrânul nostru continent.

Țara noastră nu putea rămâne în [illegible]

Dar e și sărbătoarea mândriei românești.

Vrem să-i vedem cu flacăra credinței în privire, pentrucă dela ei să luăm și noi împărtășania nădejdii în viitor.

Din vârful celei mai înalte movile de pază M. S. Regele, «Marele Străjer» al țării a dat cel dintâi semnalul de trezire a conștiințelor. Glasul Voevodal nu putea rămâne fără ecou.

In trei ani Oficiul de Educație a Tineretul Român, a putut pătrunde adânc în massa tinerelor vlăstare, aprinzându-le în suflet scânteia sfântă a idealului de muncă și credință în serviciul țării și Regelui.

Ziua de 8 Iunie e ziua lor.

Cupa Davis
Azi încep sferturile de finală

Germania marea favorită a zonei europene

Marea competițiune a tennisului mondial, «Cupa Davis» se apropie de faza finală.

După un scurt popas, în care timp s'a putut verifica, oarecum, forma jucătorilor la campionatele internaționale ale Franței, ostilitățile sunt reluate.

In zona europeană, opt țări își dispută întâietatea de a se clasa drept finalist contra Statelor Unite, care și-a asigurat acest loc datorită victoriei obținute asupra Australiei.

Africa de Sud, Belgia, Cehoslovacia, Franța, Germania, Italia, Suedia și Jugoslavia pășesc azi în etapa sferturilor de finală a zonei europene.

Intâlnirile, fără a putea susține chiar că sunt echilibrate, vor da loc la dispute foarte interesante.

Jugoslavia - Africa de Sud

La Belgrad, învingătorii noștri, Jugoslavia, vor primi echipa Africei de Sud.

Oaspeții, deși posedă o echipă destul de redutabilă, deoarece atât *Farguarson* cât și *Kirby* au participat aproape la toate turneele internaționale importante depe continent, reușind performanțe remarcabile, nu vor putea împiedica însă, pe redutabilii *Puncec, Palada, Mitic-Kuculevici* să califice echipa jugoslavă în semifinala zonei europene.

Impresia noastră este că Jugoslavia va învinge cu 4—1, mai cu seamă prin faptul că matchul are loc la Belgrad.

GERMANIA MAREA FAVORITA A COMPETIȚIUNII

In mod unanim recunoscut, marea favorită a zonei europene este Germania.

Recenta ispravă a lui Haenkel, care a câștigat campionatul internațional al Franței și care împreună cu von Cramm formează una din cele mai omogene echipe, îi îndreptățește pe nemți să aibe anul acesta multe velcități.

Matchul cu Italia, care începe să se desfășoare azi la Bologna nu constitue pentru ei o piedică.

Nici *De Stefani*, nici *Taroni*, nici *Quintevalle*, adică nici unul din reprezentanții italieni nu vor fi capabili să pericliteze calificarea Germaniei în semifinală. Contra Italiei reprezentanții Reichului vor câștiga detașat cu 5—0, cu toate că matchul se dispută la Bologna.

... DAR CEHII POT PRODUCE SURPRIZE

Singurii adversari periculoși pentru nemți sunt cehoslovacii. Intr'adevăr, la campionatele Berlinului, tânărul Cej- [illegible] pionatul României, dispunând, în finală de Caralulis, — a reușit o performanță strălucită învingând pe reputatul von Cramm.

Dacă ținem seamă de faptul că Cehoslovacia posedă în *Menzel* și *Hecht* elemente cel puțin egale, dacă nu superioare lui *Cejnar* putem conchide că cehii sunt singurii capabili să pericliteze câștigarea zonei europene de către Germania.

După tonul declarațiilor făcute de Haenkel, cu prilejul câștigării campionatului internațional al Franței, se pare însă că reprezentanții Reichului nici nu vor să se gândească la această eventualitate, deoarece se văd deja instalați în finala inter zone, contra Statelor Unite.

Intr'adevăr iată ce a declarat Henkel:

«Contra Americei este o partidă dificilă! Cred că Budge este superior lui von Cramm și mie. Incât...»

Deci, chiar din această declarație se poate vedea că în zona europeană germanii nici nu vor să se gândească că și-ar putea vedea socotelile încurcate.

Dar până atunci mai e timp, deocamdată suntem la sferturile de finală și Germania se va califica ușor în defavoarea Italiei.

Cehii

Un match interesant se va desfășura la Praga între Franța și Cehoslovacia.

Foștii deținători ai Cupei vor «capota» în această etapă a turului, deoarece *Menzel, Hecht, Cejnar și Caska* constitue un obstacol prea dur pentru echipa, în plina formare a Franței.

Destremeaux, Pétra și Bernard, adică cele trei speranțe ale «cocoșului galic» conduse de experimentatul *Boussus* nu vor putea răpi mai mult de maximum 2 puncte, redutabilei echipe a Cehoslovaciei.

«Charles» va cuceri probabil un punct și al doilea este problematic în matchul de dublu.

Indiferent însă de rezultat, la Praga va începe azi un match frumos și federația franceză a dat dovadă de multă înțelepciune când a alcătuit o echipă de «speranțe» care în maximum 2 ani vor juca un rol primordial în tennisul mondial.

SUEDIA—BELGIA

Matchul cel mai deschis se disputa între Suedia și Belgia.

Lacroix, Nayert, reprezentanții Belgiei și *Schroeder, Nystroeni* ai Suediei, sunt de clasă sensibil apropiată și victoria depinde de circumstanțe cu totul momentane.

Cu toate că înclinăm spre o ușoară superioritate a suedezilor, totuși putem afirma că indiferent care, câștigătorul acestui match nu va avea de jucat vre-un rol de importanță în etapa următoare.

Ceace se poate afirma însă cu precizune, depe acum este că finala interzone, adică matchul Statele Unite—Germania sau eventual Cehoslovacia, va constitui anul acesta adevărata finală a cupei Davis.

Pentrucă învingătorul acestei finale va găsi în Anglia, deținătoarea trofeului, o victimă sigură.

Lipsa lui Perry din echipa Angliei înseamnă trecerea cupei, ori peste Atlantic ori pe continent.

Foarte curând vom putea verifica în ce măsură previziunile noastre au fost justificate.

val. făgărășanu

Un mare concurs aviatic în cadrul „Lunei Bucureștilor"

La noi, când se vorbește de aviație, ca sport, ne și gândim la avioane bi sau trimotoare, la vaste terenuri de aterizare, în fine la miliarde de lei necesare pentru realizarea acestor ustensile de sbor.

In alte țări lucrurile se petrec nițel mai altfel. Pentru câștigarea interesului marei mulțimi pentru aviație se fac sacrificii mai mărunte, dar mai multe și cu efecte imediate.

Gospodarii Capitalei, dându-și seama de importanța răspândirei, în rândurile cele mai largi ale populației, a tainelor aviației, — fiindcă numai așa vom [illegible] mulți și bine pregătiți, — a organizat în cadrul expoziției «Luna Bucureștilor» un pavilion destinat aviației.

Dar nu un simplu pavilion cu o expoziție moartă, ci un atelier în care zilnic. echipe de modeliști lucrează sub ochii publicului modele de avioane, pe care apoi le și fac să sboare.

In ziua de 8 Iunie programul expoziției «Luna Bucureștilor» va constitui din punct de vedere aviatic, o mare atracție.

S'a organizat o defilare a modelelor sburătoare: cu motor, cu elastic planoare, etc.

Un mare concurs între echipele de aero-modeliști, va stabili care sunt astăzi cei mai buni constructori de modele de avioane.

S'au înscris — până acum — echipele: Școalei de aviație CFR., Liceului Aurel Vlaicu, Fabricei I. A. R.

Se vor acorda importante premii pentru cea mai reușită execuție, pentru concepție și calitățile de sbor ale modelelor construite.

Reamintim că, pe lângă atracția aceasta, anul acesta «Luna Bucureștilor» oferă câteva prilejuri de distracții și instruire. E în primul rând expoziția «Munca Românească», în care se poate admira evoluția muncii la sate; este apoi vaporașul pe lac, în care mulți vizitatori vor lua pentru prima oară contact cu sportul nautic.

Orașul și Circul piticilor este iarăși o atracție pe care numai marile expoziții din Bruxelles și Paris și-au putut-o îngădui.

Program olympic la campionatele nationale de natație

Campionatele naționale de natație din 15 și 16 August, vor suferi o importantă schimbare, în privința probelor care se vor disputa.

Astfel după modelul concursurilor occidentale, din cadrul campionatelor naționale s'a suprimat proba de sprint pe lungimea de 50 m.

Federația a făcut un program al probelor care se vor disputa pentru titlul de campion național.

Iată probele care se vor disputa:

DOMNI:

100 metri liber
200 metri »
40 metri »
1500 metri
4x200 metri liber
3x100 metri liber
100 metri brasse
200 metri brasse
100 metri spate

DOAMNE

50 metri liber
100 metri liber
400 metri liber
400 metri liber
5x100 metri liber
3x100 metri mixt
100 metri brasse
200 metri brasse
100 metri spate.

Cel din urmă round

de EMIL IENCEK

Când s'a întors spre casă, noaptea se volatiliza încet, într'o dimineață cenușie și rece de sfârșit de Octombrie, îmbufnat și trist.

In liniștea dimineții pașii rari și neregulați ai lui Mihail Izvoreanu răsunau haotic, în muțenia bătrânii străzi Negustori.

Mihail Izvoreanu se întorcea mahmur dela un chef clasa întâi.

Cutreerase localurile de noapte, barurile și sfârșise prin a se deslipi subit de grupul său de admiratori și camarazi de sport, pe care-i lăsase încremeniți de hotărârea sa, într'o cârciumă periferică, cu un vin vârtos și parlagii, — undeva sus pe șoseaua Olteniței, spre Mandravela.

Plecase cu capul gol și cu părul negru, cu ușoare ondulări, căzut peste fruntea și fața, pline de sănătate, altădată, dar peste care, acum, se imprimase reversul atâtor nopți de chiolhane și plăceri.

Băuse mult și felurit. Și totuși nu era beat. O vigoare nervoasă, un sbucium pe care ceilalți nu-l sesizaseră, îl ținea treaz, încordat și totuși capul îi era năucit Dar nu din cauza alcoolului. Ci din pricina atâtor gânduri care-i defilau prin minte, într'o îmbulzeală îngrozitoare, dându-i impresia că-i va plesni țeasta și făcându-l să meargă leneș, absent, și cu lovituri stravene, de toc proptit în asfaltul trotoarului.

S'a oprit în fața unei case, fără etaj, durată masivă, cu grădiniță în față, cu stoluri, gălbejite de vreme, cu pereții și colțurile înegrite și roase de vârstă și ploi. O casă bătrânească, moștenită dela părinți, care nu mai era a lui dar în care, ce-l care o câștigase, un coleg de chefuri, îi îngăduise să mai locuiască până când se va decide să puie târnăcopul pe ea în vederea înălțării unui block.

Intrând pe portița de fier care cedase loviturii lui de picior, deschizându-se cu un scârțâit ruginit, Mihail se opri o clipă în fața casei. Clătinând ușor din cap, compătimitor, vorbi ca pentru el:

— Ai îmbătrânit și tu...

A intrat în casă. In hall.

Dintr'o crăpătură de ușă a apărut un cap încărunțit, — Iarăși Mișule...

Izvoranu, ca și când ar fi făcut sforțări supranaturale, și-a ridicat capul, care-i căzuse pe piept, cu bărbia înfiptă în cravata dezordonată și cu gulerul într'o parte, a întors privirile în direcția de unde venise dojana și, s'a uitat peste umăr tâmpit și ireal.

Apoi, într'un târziun târziu, recunoscând capul din deschizătura ușii, a schițat o grimasă de nepăsare însoțită de un „eh" închizând în el o lume de renunțări și acreli, și s'a aplecat în față, intrând aproape năpustit în camera sa.

*

Cel care-l dojenise era managerul său Paul Pagu, cu care locuia de câteva săptămâni, îngăduiți acolo, de filantropia ocazională a unui noctambul norocos.

Refrenul care-l auzise în dimineața asta, acel „iarăși Mișule" se banalizase, era inutil și ineficace. Dar poate, managerul său nădăjduind în cine știe ce revenire de conștiință a lui Izvoranu, scosese și de data asta, capul său sburlit, de buldog mops, debitând obișnuitul repros care, de la o vreme înlocuise „bună dimineața".

Singur în cameră, Izvoreanu se lăsase greu pe o dormeuză cu mâinile încrucișate, între genunchi, și cu capul aplecat fixând cu privirile desenul covorașului de sub picioare.

Sau poate nu se uita la nimic. Privirile-i treceau prin covor, dincolo de dușumea, aiurea, în infinit.

De unde îi reveneau, în șiruri încâlcite, lipsite de continuitate, ca într'un foto montaj rulant, fel și fel de imagini, de scene și idei, de amintiri plăcute și neplăcute, înghesuindu-i-se în cap într'un marasm îngrozitor care-l făcuse să se scuture.

Apoi marasmul acesta s'a limpezit un pic, gândurile s'au mai precizat și filmul a început să-i ruleze pe dinainte deși, acum ținea ochii strânși și era întins pe dormeuză cu fața în spre tavan.

*

Iși aminti cum la vârsta de 19 ani, băiat al unei familii oltenești înstărită fusese trimis la București unde se înscrisese în acelaș timp la facultatea de drept și la sala de educație fizică „Puchin-ball".

Locuia pe atunci în aceiași casă în care se afla acum. Dar atunci era a lor ;a familiei Izvoreanu din regiunea Drăgășanilor.

Intr'o seară la un antrenament Paul Pagu, pe atunci impresar și match-maker de mare suprafață, l-a remarcat. Inalt, alonjă, suplu, etc. etc.

Câteva luni de intensă pregătire și primul match aranjat în stil diksonian, a însemnat prima victorie a ilustrului anonim Mihail Izvoreanu. Și de aci o ascensiune rapidă, cu articole pe 4—5 coloane, cu reclamă bine subvenționată, cu performanțe frumoase, uimitoare.

Au urmat întâlniri internaționale cu adversari cu prestanță, pe care însă loviturile iuți, fulgerătoare și technica aleasă a unui boxer agil, suplu ,cu stil elegant, i-a forțat să sucombe înainte de limită, cu arcadele plesnite sau cu fața stâlcită de „mitraliera" lui Izvoreanu.

Angrenat în viața aceasta atât de productivă uitase de facultate, de examene. Banii îi curgeau cu nemiluita. După câțiva ani a început să neglijeze și boxul. Iși pierdea timpul și banii pe la stranduri, la curse, la șosea în chefuri prelungite, cu femei, și prieteni, care-i erau prieteni fiindcă avea el bani.

Bine făcut, cu un fizic plăcut, brun, începuse să turneze pentru casa „Filrom" (filmul românesc). Era ocupat. De antrenament nici vorbă.

Incepuse să piardă. Și pierdea cu o regularitate exasperantă pierzându-și treptat, treptat și simpatiile și publicul spre enervarea dicksonului.

Pagu care nu știa ce combinații să mai născocească spre a vedea odată arena doldora de lume.

Dar în ciuda străduințelor sale, Izvoreanu continua viața de plăceri și dezordine, abandonând aproape cu desăvârșire boxul.

Poza acum pe la reuniuni, la matchuri de foot-ball, la café-urile din Bulevard și Cale, obținând succese felurite.

Implinise 30 de ani când și-a dat seama că-i secase visteria și că odată cu banii îi pierise și galeria de „prieteni".

Intr"un moment încercase o reintrare. A fost un eșec lamentabil.

S'a desgustat de sport și a început să trăiască din tot felul de combinații cu înscenări sportive, săli de box etc., gazete, organizări de lupte greco-romane. Insă mai mult stătea prin cafenele.

La 36 de ani ajunsese un ratat. Ratat în viață, ca om, ca sportman, ratat în tot.

Viața de desfrâu din ultima vreme, eșecul în toate încercările făcute spre a se redresa, câteva înfrângeri în domeniul sentimental și acum, după pierderea casei, a singurului său adăpost, primise lovitura de grație. Unica femeie pe care sufletul și inima sa înrăită putuse s'o iubească și care-l subvenționase luni de zile sperând intr"o îndreptare a lui, scârbită îl părăsise producându-i un desechilibru puternic. Un desgust de lume, de viață, de tot.

*

A deschis ochii mari și s'a uitat în jur.

(Continuare în pag. IV-a)